

Retitia vera aneb pravota radost

ČERVEN 2019

Uvnitř naleznete:

- Duchovní rady otců františkánské spirituality
- Antonín ti najde zas
- Okénko otázek a odpovědí

„Slova, která jsi mi dal, dal jsem jim a oni je přijali a vpravdě uvěřili, že jsem vyšel od Tebe, a poznali, že jsi mě poslal.“

Řehole SFŘ - Předmluva - O těch, kteří konají pokání

Formační příloha v nové podobě

Formační příloha v posledních několika letech byla založena na dvou částech:

- cyklus duchovních rad – „Pozvání do intimity s Bohem“ (P.Jan Ev.Urban OFM) a „Poslání Třetího františkánského řádu“ (Sv.Leopold Mandič OFM)
- Vzpomínky na zemřelé bratry a sestry, výjimečné osobnosti

Oba tyto zdroje skončily, odezvou čtenářů si nejsme jisti: nebyla skoro žádná. U prvního zdroje nešlo zřejmě ani tak o to, že oba otcové měli svou zkušenost založenou ještě na „třetím řádu“, před reformou naší řehole. Texty byly možná příliš dlouhé a také náročné.

Zdroj vzpomínek postupně vysychal; přes opakující se výzvy byly vzpomínky zaslané od čtenářů vzácné, zpravidla na vyžádání. Jistě by si naše vzpomínky zasloužili i další, i k našemu poučení z jejich života z víry, a do budoucna každou takovou vzpomínku vítáme.

Nicméně bylo třeba učinit rozhodnutí jak dál.

Tímto číslem zkoušíme novou cestu jak přispívat k trvalé formaci našich čtenářů a čtenářek. Je založena na dvou principech:

- Méně je někdy více. I náš otec sv.František říkával: I Pán jen krátce mluvil na zemi.
- Šedivá je všechna teorie, zelený je strom života. A umění může oslovovat víc než věda.

Tato formační příloha obsahuje dvě krátké části:

- Několik duchovních rad otců naší spirituality, rad směřujících k její ryzosti
- Drobná literární miniatura, Antonín ti najde zas.

Jsme plni naděje, že formační příloha v nové podobě bude více oslovovat, a těšíme se na čtenářské ohlasy, které by umožnily v každém dalším čísle reagovat na znamení naší doby i na to „kde nás tlačí bota“.

Bratr Lubomír-Irenej za tým Formační přílohy.

Červen L.P.2019 před Letnicemi – a před svátkem sv.Antonína z Padovy.

Nepřizpůsobujme se tomuto světu:

duchovní rady otců františkánské spirituality

Nebude-li naše spravedlnost větší než...

Bratři v Pánu Ježíši Kristu... at' usilují o to, po čem mají nade vše toužiti, aby totiž měli ducha Páně a jeho svaté působení, aby se k němu vždy s čistým srdcem modlili, aby byli pokorní a trpěliví v pronásledování a v nemoci, aby milovali ty, kteří nás pronásledují, haní a tupí, poněvadž praví Pán: „Milujte nepřátele své a modlete se za ty, kteří vás pronásledují a vám utrhají. Blahoslavení, kteří protivenství trpí pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Kdo pak setrvá až do konce, ten spasen bude.“

sv. František z Assisi

Duchovní život třeba žít pravdivě, ne provizorně, ale definitivně. Neříkat: „nemám rád lidi, kteří jsou proti Bohu, žijí špatně“. To je velmi těžká chyba, tu františkánský člověk mít nesmí. Milovat všechny lidi. Nemusí milovat všechny lidi stejně. Milovat kladně, bez vylučování.

P. Jan Ev. Urban OFM

Čekat trpělivě, mírně na vítězství lásky

...na různé útoky proti křesťanství, proti víře a církvi se odpovídá různě; někteří bojem, výbojně, obranou, někteří přizpůsobováním se, schováváním se před nimi, ústupkářstvím, někteří přijímáním takových způsobů, že odpovídají na útoky také útoky, stejnými jako jsou útoky proti nám. Tyto různé reakce na útoky proti víře, proti nespravedlnosti, na útlaky, mohou být také dobré, mají také křesťanské vlastnosti statečnosti, otevřenosti, síly, nadšení, ale nejsou jediné dobré. Vedle nich jsou také evangelní reakce, ty jsou jiné. Nejsou ústupkářské a přizpůsobovací se, jsou věrné, ale jsou také tiché, trpělivé, mírné, vítězí láskou, mírností, snášenlivostí, ústupkem, sebezáporem... Kristus vítězí ne násilím, ne obranou, ale jen vnitřní silou dobroty a lásky... vítězství může někdy být podlehnutím, žádné lidské srdce není tak tvrdé, aby konečně nepodlehlo lásce... to je pravé křesťanské vítězství.

P. Jan Ev. Urban OFM

Napomenutí bratří:

Uvažujme, bratři, co praví Pán: „Milujte nepřátele své, činite dobře těm, kteří vás nenávidí“. Vždyť sám Pán náš Ježíš Kristus, jehož šlépějí máme následovati, i zrádce svého jmenoval přítelem a katanům se dobrovolně k ukřižování vydal. Přáteli našimi jsou tudíž všichni, kdož nám nespravedlivě působí nátisk a soužení, hořkosti a zahanbení, bezpráví a úzkosti, bolesti a smrt. Za to všechno je máme velice milovati, poněvadž za to, čím nás trápí, dosáhneme života věčného.

sv. František z Assisi, náš otec.

Antonín ti najde zas

Jedna legenda z Kvítek vypráví, jak vlastně došlo k tomu, že se svatý Antonín stal široko daleko uznávaným kazatelem a teologickou kapacitou, a i hlava řádu - svatý František - ho nazýval „můj biskup“. Jednou svatý Antonín v klášteře zametal dvůr a tu se nedostávalo jakéhosi věhlasného kazatele pro velké setkání bratří, a tak svatý Antonín odložil koště a ujal se nesnadného úkolu. Svatý Antonín, popelka františkánského řádu, náhle nalezený poklad.

Pravdivost tohoto příběhu, i přes svou pohádkovost, se mi zdá naprostá, protože svatý Antonín je takový i v nebi, když ho vzýváme v našich „naléhavých“ potřebách. Kohokoliv jiného bychom se styděli obtěžovat s našimi malichernostmi, ale nikoliv svatého Antonína. Víme totiž dobře, že nad žádnou naší žádostí neohrne nos, a tak nám pomáhá hledat brýle, účty, boty, hodinky, teď už i mobil, i věci naprosto malicherné a bezcenné, které mají jakousi chvilkovou cenu, a to ještě jen pro nás osobně a v tuto chvíli.

A tak světce, patrona našeho kostela v Praze-Holešovicích, i díky narůstající skleróze u některých jedinců, obtěžujeme vlastně neustále. Důležité je, že on se nechá a většinou všechno, co hledáme, s úspěchem najde. Jen jedno zapomínáme: svatý Antonín nám nemusí nalézt pouze ztracené věci, ale i ztracené duchovní poklady: ztracenou víru, ztracenou Boží milost.

Každé úterý /je tradice, že úterý je dnem svatého Antonína/ zpíváme v našem kostele hymnus, který má refrén: *Moře klesne, pouta spadnou, Antonín ti najde zas, co jsi ztratil a co hledáš, celý den a všechen čas.*

Můžeme samozřejmě celý den a všechen čas hledat nějaké ztracené a potřebné věci, ale při tom refrénu jsem si několikrát vzpomněla na jiného františkánského bratra - bratra Jana. V legendě se praví, že mu Bůh jednoho dne odejmul veškeré duchovní potěšení, takže bratr Jan zůstával beze světla, bez Boží lásky, celý truchlivý, zarmoucený a ztrápený. „V těch úzkostech chodil po lese, hned sem, hned tam, hledal, volal a plakal po milém Ženichu své duše. A trvalo mu toto trápení mnoho dní a on po ten čas nepřestával hledat a prosit Boha, aby mu pro svou dobrotu navrátil milost a plamen Boží lásky“.

Kéž bychom dokázali být tak neodbytní! Když je naše duše zarmoucená, osamělá a hledá světlo, které by ji pozdvihlo, nespolehejme jen na náš slabý hlas: volejme na pomoc svatého Antonína!

Když naše děti ztrácejí svou víru – třeba proto, že nevidí ve světě nikoho, kdo by ji potřeboval a ctil: volejme na pomoc svatého Antonína!

Když vidíme, jak náš národ odpadl od víry a čteme ty nejčernější statistiky o našem prvenství v bezbožectví: volejme k svatému Antonínu!

A svatý Antonín odloží koště, kterým zrovna vymetal papírek s pinem k naší bankomatové kartě, přestane hledat deštníky a šťastný, že má „na práci“ něco tak povážlivě důležitého, jako je ztracená víra a ztracená milost Boží, určitě zasáhne.

Svatý Antoníne, oroduj za nás!

Věra Eliášková OFS, orig.15.6.2006, „Dobré a špatné zprávy“, str. 26-27.

Okénko otázek a odpovědí

Otázka:

Jakou strukturu by mělo mít MBS SFŘ?

Odpověď:

O struktuře MBS vypovídají ustanovení hlavy III. Řehole, čl. 31, 32,34, 46, 49, 53, 90 a 97 Generálních konstitucí a kap. II., IV. a V. národních stanov. Podrobnosti najdeme v kap. II. a IV. Prováděcí směrnice NR.

Základní strukturu MBS SFŘ tvoří členové společenství a rada MBS. Radu MBS tvoří služby ministra, zástupce ministra, sekretáře, pokladníka a formátora. Členem rady je i duchovní asistent MBS. Podle potřeb jednotlivých MBS se mohou přidat další služby. Když to vyžaduje prostředí a potřeby členů, mohou být v rámci MBS pod vedením jedné rady vytvářeny sekce nebo skupiny sdružující členy, kteří mají specifické potřeby, společné zájmy nebo tutéž činnost. Tyto skupiny si mohou stanovit zvláštní pravidla, týkající se jejich schůzek a činností, musí však zůstat zachována věrnost požadavkům vyplývajícím z příslušnosti k jednomu MBS.

Členy MBS jsou bratři a sestry, kteří mohou dosáhnout či dosáhli plného členství v SFŘ (s profesí, kandidáti profese, uchazeči o členství), dále bratři a sestry, kteří z různých důvodů nemohou dosáhnout plného členství v SFŘ (přidružení členové SFŘ a zájemci o přidružené členství). Setkání MBS se mohou účastnit i hosté (se souhlasem MBS).

Společenství není klub, ale společenství bratrů a sester, které je nástrojem duchovního růstu členů. Společenství se buduje! Je založeno na modlitbě, lásce, službě a bratrství. Znamená to navzájem se podporovat, uzdravovat a pomáhat si v růstu. A k tomu má sloužit i struktura společenství.

Odpověď zpracoval:

br. Václav Němec OFS